

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-117-03

Druk nr 2034
Warszawa, 24 września 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej

Art. 1. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rzeczpospolita Polska ma wyłączne prawo wnoszenia, udzielania pozwoleń na wnoszenie i wykorzystywanie w wyłącznej strefie ekonomicznej sztucznych wysp, a także wszelkiego rodzaju konstrukcji i urządzeń przeznaczonych do przeprowadzania badań naukowych, rozpoznawania lub eksploatacji zasobów, jak również w odniesieniu do innych przedsięwzięć w zakresie gospodarczego badania i eksploatacji wyłącznej strefy ekonomicznej, takich jak wykorzystanie w celach energetycznych wody, prądów morskich i wiatru.”;

2) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Pozwolenie na wnoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, określonych w art. 22 – w przypadku braku planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, o którym mowa w art. 37a, wydaje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane po zaopiniowaniu przez ministrów właściwych do spraw:

środowiska, gospodarki, rolnictwa, kultury i dziedzictwa narodowego, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej.

3. Przy wydawaniu pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się zagadnienia dotyczące obronności oraz bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa żeglugi morskiej i bezpieczeństwa lotów statków powietrznych, ochrony środowiska i zasobów morza oraz wykonywania rybołówstwa morskiego.
4. Odmawia się wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jego wydanie pociągnęłoby za sobą zagrożenie dla środowiska i zasobów morskich bądź zagrażałoby:
  - 1) interesowi gospodarki narodowej,
  - 2) obronności lub bezpieczeństwu państwa,
  - 3) bezpieczeństwu żeglugi morskiej,
  - 4) wykonywaniu rybołówstwa morskiego,
  - 5) bezpieczeństwu lotów statków powietrznych lub
  - 6) podwodnemu dziedzictwu archeologicznemu.
5. Wystąpienie zagrożeń, o których mowa w ust. 4, ustala się na podstawie przepisów odrębnych.
6. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, określa się: rodzaj przedsięwzięcia i jego lokalizację według współrzędnych geograficznych, charakterystyczne parametry techniczne przedsięwzięcia, szczegółowe warunki i wymagania wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie:
  - 1) bezpieczeństwa żeglugi,
  - 2) ochrony środowiska morskiego i zasobów morza,
  - 3) wykonywania rybołówstwa morskiego.
7. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydawane jest na okres do 2 lat.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej prowadzi rejestr wydanych pozwoleń, o których mowa w ust. 1.
  9. W przypadku nieprzyjęcia planu, o którym mowa w art. 37a, gdy znajduje się on na etapie opracowywania, postępowanie w sprawie o wydanie pozwolenia może zostać zawieszona do czasu przyjęcia planu.”;
- 3) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:
- „Art. 23a. W przypadku przyjęcia planu, o którym mowa w art. 37a, pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, o których mowa w art. 22, wydaje dyrektor właściwego urzędu morskiego. Przepisy art. 23 oraz art. 27a i 27b stosuje się odpowiednio.”;
- 4) po art. 27 dodaje się art. 27a i 27b w brzmieniu:
- „Art. 27a. 1. Wniosek o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 i 23a, powinien zawierać oznaczenie nazwy, siedziby i adresu wnioskodawcy, szczegółowe określenie przedsięwzięcia wymagającego zezwolenia i jego celu ze wskazaniem:
- 1) proponowanej lokalizacji, przez określenie współrzędnych geograficznych naniesionych na mapę morską,
  - 2) wielkości polskiego obszaru morskiego i okresu czasu niezbędnego do realizacji przedsięwzięcia,
  - 3) charakterystycznych parametrów technicznych i szacunkowej wartości zamierzonego przedsięwzięcia, łącznie z przedstawieniem sposobów przekazywania produktu na ląd,
  - 4) oceny skutków ekonomicznych, społecznych i oddziaływania na środowisko.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:
  - 1) odpis z rejestru sądowego,
  - 2) opis technologii planowanego przedsięwzięcia,
  - 3) opis środowiska morskiego, które może być zagrożone przez planowane przedsięwzięcie,
  - 4) opis potencjalnych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko morskie i jego zasoby naturalne, zarówno żywe, jak i mineralne oraz ich ocenę,
  - 5) opis środków zmniejszających szkodliwe oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko morskie,
  - 6) opis przyjętych założeń i zastosowanych metod prognozy oraz wykorzystanych danych o środowisku morskim, ze wskazaniem trudności powstałych przy gromadzeniu niezbędnych informacji,
  - 7) projekt programu monitoringu i zarządzania.
3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wniosków w sprawach zezwoleń, o których mowa w art. 26, a także wniosków w sprawach decyzji, o których mowa w art. 27.

Art. 27b. 1. Za wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 23 i 23a, oraz zezwoleń, o których mowa w art. 26, organ wydający odpowiednio pozwolenia lub zezwolenia pobiera opłaty o równowartości 300 jednostek obliczeniowych, określonych w art. 55, a jeżeli wydane pozwolenie przewiduje zajęcie wyłącznej strefy ekonomicznej pod sztuczną wyspę, konstrukcję i urządzenie, pobiera się dodatkową opłatę w wysokości 1% wartości planowanego przedsięwzięcia. Opłaty te uiszcza się przed wydaniem odpowiednio pozwolenia lub zezwolenia.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.
3. Pozwolenia, o których mowa w ust. 1, stanowią o prawie do korzystania z polskiego obszaru morskiego do celów określonych w pozwoleniu; prawa wynikające z pozwolenia nie mogą być przenoszone na osoby trzecie.”;

5) po art. 35 dodaje się art. 35a-35c w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Przeszukiwanie wraków statków lub ich pozostałości może być dokonywane przez osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, wyłącznie po uzyskaniu pozwolenia dyrektora właściwego urzędu morskiego.

2. Pozwolenie na przeszukiwanie wraków statków lub ich pozostałości wydawane jest na wniosek zainteresowanych podmiotów, o których mowa w ust. 1, w uzgodnieniu z komendantem morskiego oddziału Straży Granicznej oraz wojewódzkim konserwatorem zabytków, właściwymi dla siedziby urzędu morskiego oraz po zasięgnięciu opinii Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej.
3. W pozwoleniu, o którym mowa w ust.1, określa się: pozycję lub obszar przeszukiwania, nazwę lub określenie wraku, nazwę statku, z którego będzie dokonywane przeszukiwanie, warunki przeszukiwania łącznie z warunkami bezpieczeństwa oraz okres przeszukiwania, który nie może być dłuższy niż 30 dni. Pozwolenie może także nakładać na wnioskodawcę obowiązek zapewnienia inspektorowi inspekcji morskiej odpowiednich warunków bytowych na statku, z którego będzie dokonywane przeszukiwanie wraku lub jego pozostałości i umożliwienia inspektorowi korzystania, w celach

służbowych, ze środków łączności znajdujących się na statku.

4. W tym samym czasie, na przeszukiwanie określonego wraku statku lub jego pozostałości, pozwolenie może być wydane tylko jednemu podmiotowi.
5. Odmawia się wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:
  - 1) istnieje zagrożenie bezpieczeństwa żeglugi lub zanieczyszczenia środowiska morskiego,
  - 2) wrak statku lub jego pozostałości znajdują się w obszarze składowania lub zatopienia uzbrojenia, materiałów lub broni chemicznej,
  - 3) wrak statku lub jego pozostałości podlegają szczególnej ochronie.

Art. 35b. 1. Podróż statku, z którego ma nastąpić przeszukanie wraku lub jego pozostałości powinna zaczynać się i kończyć w porcie polskim.

2. Wszelkie przedmioty, znalezione i wydobyte w trakcie przeszukiwania wraków statków lub ich pozostałości, mogą znajdować się wyłącznie na statku objętym pozwoleniem, o którym mowa w art. 35a ust. 1, i podlegają przekazaniu dyrektorowi urzędu morskigo, który wydał pozwolenie, najpóźniej w dniu upływu ważności pozwolenia.

Art. 35c. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w sprawach uzyskiwania pozwolenia, o którym mowa w art. 35a ust. 1, a także wzór pozwolenia oraz wzór wniosku o wydanie pozwolenia, mając na uwadze bezpieczeństwo

osób przeszukujących wraki lub ich pozostałości oraz względy bezpieczeństwa żeglugi.”;

6) w art. 37a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej może przyjąć, w drodze rozporządzenia, plan zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, uwzględniając ustalenia określone w ust. 2, oraz wydane ważne pozwolenia, o których mowa w art. 23 i 23a.”;

7) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Organami administracji morskiej są:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej – jako naczelny organ administracji morskiej,
  - 2) dyrektorzy urzędów morskich – jako terenowe organy administracji morskiej.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej sprawuje nadzór nad działalnością dyrektorów urzędów morskich.”;

8) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Dyrektor urzędu morskiego podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej.

2. Dyrektora urzędu morskiego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej. Zastępców dyrektora urzędu morskiego powołuje

i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej na wniosek dyrektora urzędu morskiego.

3. Na stanowisko dyrektora urzędu morskiego może być powołany wyłącznie obywatel polski posiadający wykształcenie wyższe oraz wiedzę, kwalifikacje zawodowe i doświadczenie z zakresu żeglugi morskiej oraz funkcjonowania administracji rządowej.
  4. Dyrektor urzędu morskiego wykonuje swoje kompetencje przy pomocy urzędu morskiego, który jest państwową jednostką budżetową.
  5. W skład urzędu morskiego wchodzi w szczególności:
    - 1) inspekcja morską, inspekcja państwa bandery (Flag State Control), inspekcja państwa portu (Port State Control) – przy pomocy których dyrektor urzędu morskiego realizuje swoje zadania w zakresie inspekcji statków,
    - 2) kapitanaty i bosmanaty portów – przy pomocy których dyrektor urzędu morskiego wykonuje swoje kompetencje w portach i przystaniach morskich,
    - 3) Biuro Spraw Obronnych Żeglugi – do realizacji zadań, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1a.”;
- 9) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:
- „Art. 40a. 1. Dyrektorzy urzędów morskich tworzą Radę Dyrektorów Urzędów Morskich, zwaną dalej „Radą”.
  2. Do zadań Rady należy kształtowanie i koordynowanie polityki działania dyrektorów urzędów morskich, w szczególności w zakresie:
    - 1) określania jednolitego postępowania w odniesieniu do podmiotów użytkujących polskie obszary morskie,
    - 2) jednolitości stanowionego prawa miejscowego,

- 3) współpracy z innymi organami w zakresie spraw związanych z korzystaniem z morza i pasa nadbrzeżnego,
  - 4) współpracy z organami administracji morskiej innych państw.
3. Pracami Rady kieruje przewodniczący, powoływany przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej na 4 letnią kadencję, spośród dyrektorów urzędów morskich.
  4. Przewodniczący Rady reprezentuje terenowe organy administracji morskiej wobec organów administracji morskiej innych państw.
  5. Szczegółowy zakres działania i organizację pracy Rady określa regulamin nadany w drodze zarządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.”;
- 10) w art. 42 w ust. 2:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
    - „1a) ochrony portów morskich i żeglugi morskiej, w tym związane z wykonywaniem zadań obronnych oraz zadań o charakterze niemilitarnym, w szczególności zapobieganie aktom terroru oraz likwidacji skutków zaistniałych zdarzeń,”
  - b) uchyla się pkt 10a,
  - c) w pkt 16 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 17-25 w brzmieniu:
    - „17) nadawania nazw statkom morskim,
    - 18) organizacji pilotażu morskiego,
    - 19) budowy i utrzymywania obiektów infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich,
    - 20) zarządzania portami nie mającymi podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej i przystaniami morskimi, w których nie powołano podmiotu zarządzającego w trybie przepisów ustawy z dnia

20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 967, Nr 166, poz. 1361 i Nr 200, poz. 1683), w zakresie przewidzianym w tych przepisach,

- 21) kreowania polityki rozwoju portów i przystani morskich,
- 22) monitorowania ruchu statków,
- 23) ewidencji ładunków i pasażerów,
- 24) nadzoru nad wprowadzonymi do obrotu wyrobami w zakresie wyposażenia morskiego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr 130, poz. 1188),
- 25) zarządu nad morzem terytorialnym i morskimi wodami wewnętrznymi oraz nad gruntami pokrytymi tymi wodami, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1803, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, Nr 238, poz. 2022 i Nr 233, poz. 1957 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717).”;

11) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. 1. Wykonując w polskich obszarach morskich zadania, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1-6 i 9:

1) inspekcja morska ma prawo:

- a) kontrolowania, czy statki są uprawnione do działalności, którą wykonują oraz czy posiadają wymagane zezwolenie,
- b) kontrolowania, czy żegluga lub inna działalność jest wykonywana zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa polskiego i umowami międzynarodowymi,

- c) wykrywania zanieczyszczeń środowiska morskiego powodowanych działalnością na morzu i ich sprawców,
- 2) inspekcja państwa bandery ma prawo kontrolowania, czy statki o polskiej przynależności – z wyłączeniem jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej i Policji – odpowiadają, określonym w ratyfikowanych umowach międzynarodowych oraz innych przepisach, w szczególności przepisach ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156 oraz z 2002 r. Nr 240, poz. 2060) oraz ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2001 r. Nr 111, poz. 1197 i Nr 125, poz. 1368 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1361), wymaganiom w zakresie:
- a) budowy, stałych urządzeń i wyposażenia,
  - b) składu i kwalifikacji załóg,
  - c) ochrony środowiska,
  - d) bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarnych,
- 3) inspekcja państwa portu ma prawo kontrolowania, czy statki obcej przynależności – z wyłączeniem okrętów wojennych i jednostek pomocniczych, statków rybackich, statków drewnianych o prostej konstrukcji, statków specjalnej służby państwowej używanych do celów niekomercyjnych i statków turystycznych nie zajmujących się handlem – zawijające do polskich portów odpowiadają wymaganiom w zakresie:
- a) bezpieczeństwa żeglugi,
  - b) składu i kwalifikacji załóg,

- c) ochrony środowiska,
- d) bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych,

określonym w:

- Międzynarodowej konwencji o liniach ładunkowych, 1966 (LL 66),
  - Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974 (SOLAS 74),
  - Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wykształcenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978 (STCW 78),
  - Konwencji w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu, 1972 (COLREG 72),
  - Międzynarodowej konwencji o pomierzaniu pojemności statków 1969,
  - Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973 oraz w Protokole z 1978 r., odnoszącym się do niej (MARPOL 73/78),
  - Konwencji nr 147 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej minimalnych norm na statkach handlowych z 1967 r. (MOP 147),
  - Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami, 1992 (CLC 92).
2. Określone w ust. 1 pkt 1 uprawnienia inspekcja morska może realizować we współdziałaniu ze Strażą Graniczną przy użyciu jej sił i środków, a w razie konieczności, także w porozumieniu z Marynarką Wojenną.
  3. W przypadku nieobecności inspektora inspekcji morskiej na pokładzie jednostki pływającej Straży Granicznej, Straż

ta może samodzielnie realizować uprawnienia określone w ust. 1 pkt 1, w imieniu terenowego organu administracji morskiej.

4. Przekazanie Straży Granicznej środków, posiadanych przez urzędy morskie, do realizacji uprawnień określonych w ust. 1 pkt 1 nastąpi w drodze porozumienia ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej i spraw wewnętrznych.
5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, uprawnienia inspektora inspekcji morskiej, określone w art. 51 ust. 1 i w art. 52 ust. 1, przysługują odpowiednio dowódcom jednostek pływających Straży Granicznej.”;

12) w art. 51 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Inspektor inspekcji państwa bandery oraz inspektor inspekcji państwa portu, w czasie wykonywania czynności służbowych mających na celu stwierdzenie, że statek odpowiada wymaganiom określonym w art. 50 ust. 1 pkt 2 lub 3, jest uprawniony do kontroli dokumentów potwierdzających spełnienie tych wymagań, a także do sprawdzenia ogólnego stanu technicznego statku, łącznie z warunkami sanitarno-bytowymi. Przepisy ust. 1 oraz art. 52-54 stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 56 dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) przeszukuje wraki statków lub ich pozostałości bez wymaganego pozwolenia albo nie stosuje się do warunków określonych w pozwoleniu”;

14) użyte w art. 10 ust. 1, art. 27, art. 28, art. 29, art. 30, art. 32, art. 40, art. 41 ust. 2, art. 43, art. 46, art. 48a, art. 57 ust. 2, art. 60 w różnej liczbie i przypadku wyrazy:

- a) „Minister Transportu i Gospodarki Morskiej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki morskiej”,
- b) „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”,
- c) „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229, Nr 129, poz. 1439 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z: ustaleniami określonymi w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 23 i 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502), wymaganiami ustawy, przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej,”;

2) w art. 32 w ust. 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności pozwolenia, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, jeżeli jest ono wymagane,”;

3) w art. 33 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

- „3a) pozwolenie, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, jeżeli jest ono wymagane.”;
- 4) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Projekt budowlany powinien spełniać wymagania określone w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, jeżeli jest ono wymagane.”;
- 5) w art. 35 w ust.1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) wymaganiami decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub wymaganiami pozwolenia, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.”;
- 6) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Decyzję o pozwoleniu na budowę właściwy organ przesyła niezwłocznie organowi, który wydał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub pozwolenie, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.”;
- 7) w art. 59 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Decyzję o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego właściwy organ przesyła niezwłocznie organowi, który wydał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub pozwolenie, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z

dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156 oraz z 2002 r. Nr 240, poz. 2060) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapewnienia spełniania przez statek wymagań, o których mowa w art. 6, statek podlega inspekcjom, przeprowadzanym przez organy inspekcyjne w zakresie, terminach i trybie określonych w ustawie, w ratyfikowanych umowach międzynarodowych oraz przepisach ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502).”;

2) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Inspekcje statków obcej przynależności zawijających do polskich portów przeprowadza organ inspekcyjny przy pomocy inspektora inspekcji państwa portu, zwanego dalej „inspektorem PSC”.

2. Inspekcję przeprowadza inspektor PSC, legitymujący się dokumentem identyfikacyjnym.

3. Organ inspekcyjny raz na miesiąc podaje do publicznej wiadomości, przez ogłoszenie w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie, informacje dotyczące statków, które zostały zatrzymane lub stanowią przedmiot odmowy dostępu do portu w czasie poprzedniego miesiąca. Informacje te są udostępniane w systemie informacyjnym „Sirenac E” ustanowionym w ramach Memorandum Paryskiego, o którym mowa w art. 12 ust. 6.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji dotyczących statków, o których mowa w ust. 3, mając

na uwadze postanowienia umów międzynarodowych i przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób funkcjonowania inspekcji państwa portu, tryb przeprowadzania inspekcji przez inspektora PSC oraz wzór dokumentu identyfikacyjnego inspektora PSC uwzględniając: kwalifikacje wymagane od inspektora PSC, procent ogólnej liczby statków podlegających inspekcji w ciągu roku, rodzaje statków podlegających inspekcji w pierwszej kolejności, okoliczności przeprowadzania inspekcji rozszerzonej oraz kategorie statków podlegających rozszerzonym inspekcjom, kryteria uzasadniające zatrzymanie statku i wydania odmowy wejścia statku do portu, procedury kontroli statków oraz listę dokumentów podlegających kontroli, kierując się zaleceniami Memorandum Paryskiego, o którym mowa w art. 12 ust. 6, a także przepisami Unii Europejskiej w tym zakresie.”;
- 3) w załączniku w pkt III 1.4 i 1.5 wyrazy „w żegludze bałtyckiej” zastępuje się wyrazami „w żegludze przybrzeżnej”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43 i Nr 100, poz. 1085 oraz z 2002 r. Nr 199, poz. 1672) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Minister właściwy do spraw transportu sprawuje nadzór nad działalnością dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej.”;
- 2) w art. 9 w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) współdziałanie z innymi organami w zakresie bezpieczeństwa żeglugi, ochrony środowiska, ochrony portów lub przystani, w tym wykonywania zadań obronnych i zadań o charakterze

niemilitarnym, w szczególności zapobiegania aktom terroru, a także likwidacji skutków zaistniałych zdarzeń.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W odniesieniu do obszarów morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej przeznaczenie terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz sposób zagospodarowania i warunki zabudowy terenu określa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502).”;

2) w art. 51 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

3) w art. 57 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda prowadzi rejestr wydanych decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych.”;

4) w art. 60 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Decyzje o warunkach zabudowy na terenach zamkniętych wydaje wojewoda.”.

Art. 6. Do postępowań wszczętych i nie zakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Zezwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń wydane przed dniem wejścia w życie ustawy przez:

1) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej na polskim morzu terytorialnym oraz

- 2) dyrektora urzędu morskiego na morskich wodach wewnętrznych
  - zachowują moc w zakresie i przez czas na jaki zostały wydane.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Dwunastoletni okres obowiązywania ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131, z późn. zm.) spowodował konieczność dokonania zmian w ustawie. Zasadniczymi przesłankami nakazującymi wprowadzenie zmian w ustawie są w szczególności:

- dokonane na mocy innych ustaw zmiany w zakresie spraw powierzonych organom administracji morskiej i wiążąca się z tym konieczność uporządkowania sfery i zakresu działania organów administracji morskiej,
- rosnące zainteresowanie podmiotów gospodarczych do wykorzystania obszarów morskich do wznoszenia konstrukcji wykorzystujących wiatr do produkcji energii elektrycznej,
- postanowienia aktów prawnych Unii Europejskiej.

Stosownie do powyższego, projekt ustawy o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej wprowadza następujące zmiany:

- 1) w proponowanym nowym art. 22 precyzyjniej niż czyni to ustawa z dnia 21 marca 1991 r. określa wyłączność praw Rzeczypospolitej Polskiej do wznoszenia, udzielania pozwoleń na wznoszenie i wykorzystywanie w wyłącznej strefie ekonomicznej wszelkiego rodzaju sztucznych wysp, wszelkiego rodzaju konstrukcji i urządzeń przeznaczonych do badań naukowych, a także w odniesieniu do innych przedsięwzięć w zakresie gospodarczego badania i eksploatacji wyłącznej strefy ekonomicznej, w tym także wykorzystania w celach energetycznych wody, prądów morskich i wiatru. Proponowana nowa redakcja ust. 1 w art. 22 jest zgodna z postanowieniami ratyfikowanej przez Polskę Konwencji o prawie morza,

2) wnoszenie w polskich obszarach morskich sztucznych wysp, konstrukcji i innych urządzeń może wiązać się z negatywnym ich oddziaływaniem na żywe zasoby morza i stan czystości wód morskich, w związku z czym proponowana redakcja art. 23 stanowi, że w razie braku planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich, pozwolenie wydaje minister właściwy ds. gospodarki morskiej po zasięgnięciu opinii ministrów właściwych ds. środowiska, gospodarki, obrony narodowej, rolnictwa, kultury i dziedzictwa narodowego oraz spraw wewnętrznych. Jednocześnie proponowany przepis art. 23 określa okoliczności, w których odmawia się wydania pozwolenia na wnoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich. Okolicznościami tymi są interes gospodarki narodowej, a także względy obronności lub bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa żeglugi morskiej, bezpieczeństwa lotów statków powietrznych, względy ochrony środowiska i zasobów morza oraz wykonywania rybołówstwa morskiego, a także podwodnego dziedzictwa archeologicznego. Przesłanką do odmowy wydania pozwolenia w przypadku zagrożenia dla podwodnego dziedzictwa archeologicznego wynika z ratyfikowanej przez Polskę Europejskiej konwencji o ochronie dziedzictwa archeologicznego, sporządzonej w La Vetta dnia 16 stycznia 1992 r. (Dz. U. Nr 120, poz. 564). Jeśli plan zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich został przyjęty w trybie określonym w art. 37a – to pozwolenie takie wydaje dyrektor właściwego urzędu morskiego,

3) proponowane nowe art. 27a i 27b określają szczegółowo elementy składowe wniosku o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 i 23a, a także jakie informacje powinny być załączone do takiego wniosku.

Proponuje się ponadto opłatę w wysokości 300 SDR (równowartość 1 500 zł) za wydanie pozwolenia na wzniesienie sztucznej wyspy, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, także za pozwolenie na ułożenie podmorskiego kabla i rurociągu na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym. Opłaty te – pobierane przez organ wydający pozwolenie, będą stanowić dochód budżetu państwa. Jeśli wydane pozwolenie przewiduje zajęcie obszaru morskiego pod sztuczną wyspę, konstrukcję lub urządzenie – projekt przewiduje dodatkową opłatę

w wysokości 1% wartości planowanego przedsięwzięcia. Opłata ta, podobnie jak opłata za wydanie zezwolenia będzie stanowić dochód budżetu państwa,

- 4) nowe art. 35a-35c nakładają obowiązek uzyskiwania pozwolenia dyrektora właściwego urzędu morskiego na przeszukiwanie wraków statków lub ich pozostałości. Proponowane art. 35a-35c mają bezpośredni związek z koniecznością zapobieżenia grabieży wraków, z faktem, że niektóre wraki są traktowane jako podmorskie nekropolie, a także koreluje z postanowieniami projektu ustawy o zabytkach, który jest obecnie przedmiotem prac Sejmu RP,
- 5) zmiana art. 37a polega na doprecyzowaniu trybu opracowywania planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich przez wskazanie również ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa, jako organów współuczestniczących, obok ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej, w wydaniu rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej,
- 6) w art. 39 przez zmianę redakcji zaakcentowano podległość hierarchiczną dyrektorów urzędów morskich – jako terenowych organów administracji morskiej – ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej, jako naczelnemu organowi administracji morskiej. W ust. 3 art. 39 określono kryteria, którym powinien odpowiadać kandydat na dyrektora urzędu morskiego. Aktualnie brak jest takiego przepisu, w związku z czym proponowane rozwiązanie wypełnia istniejącą lukę. Ponadto w ust. 5 tego artykułu wskazano *expressis verbis*, że w skład urzędów morskich wchodzi także inspekcja państwa bandery (Flag State Control), inspekcja państwa portu (Port State Control). Wprowadzenie do struktur urzędów morskich inspekcji państwa portu wynika z konieczności implementacji Dyrektywy Rady Nr 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie wprowadzenia, w stosunku do statków korzystających z portów Wspólnoty i pływających na wodach pozostających pod jurysdykcją Państw Członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków, zapobiegania zanieczyszczeniom, a także warunków życia i pracy na statku (kontrola w państwie portu). Inspekcja państwa portu jest

wewnętrzną komórką organizacyjną urzędu morskigo, przy pomocy której dyrektor urzędu morskigo – jako organ inspekcyjny – realizuje swoje zadania w zakresie inspekcji obcych statków zawijających do polskich portów. Ponieważ ustawa o obszarach morskich RP i administracji morskiej jest ustawą określającą wyłącznie położenie prawne obszarów morskich RP oraz organy administracji morskiej i ich kompetencje, projekt ogranicza się jedynie do wskazania, że w skład urzędów morskich wchodzi inspekcja państwa portu, do określenia zakresu jej działania i do określenia kryteriów, którym powinni odpowiadać inspektorzy – nie dokonując pełnej implementacji Dyrektywy Rady Nr 95/21/WE. Pełna implementacja tej dyrektywy nastąpi w przepisach prawa materialnego, tj. rozporządzeniu ministra właściwego ds. gospodarki morskiej określającego tryb przeprowadzania i zakres inspekcji, wydanego na podstawie art. 11a ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, z późn. zm.), nowelizowanej na mocy art. 3 omawianego projektu,

- 7) istnienie trzech urzędów morskich wymaga elementu koordynującego politykę i formy działania terenowych organów administracji morskiej. Aktualnie funkcje koordynacji poziomej sprawuje Kolegium Dyrektorów Urzędów Morskich, powołane na mocy zarządzeń ministra właściwego ds. gospodarki morskiej w sprawie nadania urzędom morskim statutów organizacyjnych. Takie rozwiązanie, aczkolwiek zdało egzamin merytoryczny w praktyce, to jednak, ze względu na wagę zagadnienia koordynacji i jednolitości działania, wymaga unormowania ustawowego. W związku z powyższym, projekt ustawy przewiduje w nowym art. 40a utworzenie Rady Dyrektorów Urzędów Morskich, określając jej zadania. Radzie będzie przewodniczyć przewodniczący Rady, powoływany przez ministra właściwego ds. gospodarki morskiej spośród dyrektorów urzędów morskich na 4 letnie kadencje. Przewodniczący Rady będzie ponadto reprezentował terenowe organy administracji morskiej na forum międzynarodowym w kontaktach z terenowymi organami administracji morskiej innych państw,
- 8) propozycje zmian w ust. 2 w art. 42 normują zakres spraw należących do organów administracji morskiej z uwzględnieniem zarówno zmian wprowadzonych na mocy innych ustaw, a w szczególności: ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu

przestrzennym, ustawą – Kodeks morski, ustawą o portowych urządzeniach do odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków, jak również proponowanych w projekcie tej ustawy, a ponadto postanowień umów międzynarodowych, w tym zobowiązań sojuszniczych wynikających z przynależności Rzeczypospolitej Polskiej do Paktu Północnoatlantyckiego NATO. Proponowane zmiany uwzględniają także nowe zadania organów administracji morskiej wynikające z Dyrektywy Rady Nr 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. dot. rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich podróżujących do portów państw członkowskich Wspólnoty lub z portów państw członkowskich Wspólnoty oraz z Dyrektywy 2002/59/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej system monitorowania ruchu statków i przekazywania informacji we Wspólnocie oraz uchylającą Dyrektywę Rady nr 93/75/EEC,

- 9) art. 50, a także nowy ust. 2 w art. 51 precyzuje zadania inspekcji morskiej, określa zakres działania inspekcji państwa portu oraz uprawnienia inspektora tej inspekcji, wchodzącej w skład urzędów morskich. Zakres ten w pełni odpowiada zakresowi określonemu w Dyrektywie Rady Nr 95/21/WE,
- 10) konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy o obszarach morskich jest również zmiana przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, z późn. zm.) w zakresie przeprowadzanych inspekcji statków, jak również zmiana przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43 i Nr 100, poz. 1085 oraz z 2002 r. Nr 199, poz. 1672) w zakresie zadań związanych z bezpieczeństwem żeglugi śródlądowej, a także przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717) w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy na terenach polskich obszarów morskich.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1) Cel regulacji oraz podmioty, na które oddziałuje

Celem proponowanej ustawy jest uporządkowanie zagadnień związanych ze strukturą i zakresem działania organów administracji morskiej. Ustawa będzie miała bezpośredni wpływ na sferę działania urzędów morskich, a skutki jej wdrożenia będą dotyczyć działalności:

- organów administracji rządowej, tj. Ministerstwa Infrastruktury i terenowych organów administracji morskiej,
- podmiotów zainteresowanych wykorzystaniem polskich obszarów morskich w celach energetycznych.

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt ustawy był konsultowany z przedstawicielami środowiska morskiego. O kierunkach proponowanych zmian wypowiedzieli się przedstawiciele m.in. Stowarzyszenia Kapitanów Żeglugi Wielkiej, Stowarzyszenia Starszych Mechaników Okrętowych, związków zawodowych. Ponieważ proponowana koncepcja zmian w strukturze terenowych organów administracji morskiej (utworzenie jednego urzędu w miejsce trzech dotychczasowych) spotkała się ze sprzeciwem, w projekcie ustawy zrezygnowano z tej zmiany.

3) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Proponowana regulacja nie spowoduje dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Zaproponowane opłaty za wydanie zezwoleń na wzniesienie sztucznej wyspy, konstrukcji i urządzeń, a także za zezwolenie na ułożenie podmorskiego kabla i rurociągu na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym spowodują wpływy do budżetu państwa. Dokładne oszacowanie wielkości tych wpływów nie jest obecnie możliwe, ze względu chociażby na brak informacji o wartościach planowanych przedsięwzięć.

4) Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy

5) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki
Wejście w życie proponowanych zmian nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki.

6) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy stworzy warunki ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej do skuteczniejszego oddziaływania na dyrektorów urzędów morskich.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O OBSZARACH MORSKICH RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ I ADMINISTRACJI MORSKIEJ

Projektowana ustawa ma na celu dokonanie koniecznych zmian w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131 ze zmianami). Wprowadzane zmiany podyktowane są koniecznością implementacji przepisów prawa Unii Europejskiej oraz uporządkowania sfery i zakresu działania organów administracji morskiej, ze względu na zmiany w przepisach ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej dokonane na mocy innych ustaw.

Projektowana ustawa dostosowuje polskie prawo do wymogów Dyrektywy Rady Nr 95/21/WE dotyczącej przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją Państw Członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (ostatnio zmienionej Dyrektywą Komisji Nr 2002/84/WE).

Przepis art. 1 pkt 11 projektu, dotyczący zmiany brzmienia art. 50 ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, określa zakres kontroli do jakiej uprawnieni są inspektorzy kontroli państwa Portu. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu inspekcja państwa portu ma prawo kontrolowania czy statki odpowiadają wymaganiom umów międzynarodowych w zakresie bezpieczeństwa żeglugi, składu i kwalifikacji załóg, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych, co odpowiada zakresowi inspekcji określonym w art. 2 ust. 6 Dyrektywy Nr 95/21/WE. Dodatkowo projektowany przepis określa w ust. 1 pkt 3 katalog statków podlegających kontroli w państwie portu oraz wymienia umowy międzynarodowe, na podstawie których wydawane są zaświadczenia i certyfikaty podlegające kontroli. Zakres przyznaných wyłączeń kategorii statków odpowiada brzmieniu art. 3 ust. 4 Dyrektywy 95/21/WE. Jeśli chodzi o zakres umów międzynarodowych na podstawie których dokonywana jest kontrola należy stwierdzić, iż katalog umów międzynarodowych określony w art. 1 pkt 10 projektu, dotyczącym zmiany art. 50 ustawy o obszarach morskich RP i administracji morskiej, jest tożsamy z zakresem określonym w art. 2 ust. 1 Dyrektywy Nr 95/21/WE.

Art. 3 ust. 2 projektu ustawy dotyczący zmiany przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156), wprowadza nowy art. 11a, zgodnie z którym inspekcje statków o obcej przynależności zawijających do polskich portów przeprowadza organ inspekcyjny, przy pomocy inspektora inspekcji państwa portu, legitymującego się odpowiednim dokumentem identyfikacyjnym. Ust. 5 projektowanego przepisu zawiera delegację ustawową dla Ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe kwestie związane z zakresem i trybem przeprowadzenia kontroli inspekcji państwa portu, kwalifikacje wymagane od inspektora PSC oraz wzór dokumentu identyfikacyjnego. Projektowany przepis implementuje do przepisów ustawy postanowienia art. 12 ust. 4 Dyrektywy Nr 95/21/WE oraz umożliwia implementację szczegółowych przepisów Dyrektywy Nr 95/21/WE dotyczących kontroli oraz przepisów Dyrektywy Nr 96/40/WE z dnia 25 czerwca 1996 r. ustanawiającej wspólnotowy wzór dokumentu identyfikacyjnego inspektora wykonującego inspekcję państwa Portu (Dz. Urz. WE Nr L196, 07/08/1996, s.8), w drodze wydania rozporządzenia na podstawie art.11 ust.5. Dodatkowo projektowany przepis implementuje postanowienia art. 15 Dyrektywy Nr

95/21/WE w zakresie publikacji informacji dotyczących statków, którym odmówiono dostępu do portu lub które zostały zatrzymane (art.11 ust.3) oraz zawiera delegację do wydania rozporządzenia szczegółowo określającego zakres informacji odnośnie takich statków (art. 11 ust.4), co umożliwi wdrożenie do prawa polskiego postanowień Załącznika Nr VIII do Dyrektywy Nr 95/21/WE.

Przepis art. 1 pkt 10 projektowanej ustawy, dotyczący zmiany art. 42 ust.2 ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, rozszerza zakres zagadnień pozostających w kompetencji organów administracji morskiej. Projektowany przepis zalicza do takich spraw m.in. monitorowanie ruchu statków (art. 42 ust.2 pkt 22) oraz ewidencję ładunków i pasażerów (art. 42 ust.2 pkt 23). Wprowadzenie takich zapisów nakłada na organy morskie ogólne obowiązki wynikające z postanowień Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 2002/59/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej system monitorowania ruchu statków i przekazywania informacji we Wspólnocie oraz uchylającej Dyrektywę Rady Nr 93/75/EWG oraz Dyrektywy Rady Nr 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów Państw Członkowskich Wspólnoty lub z portów Państw Członkowskich Wspólnoty.

Należy stwierdzić, iż projektowana regulacja wprowadza podstawowe zasady określone w Dyrektywie Nr 95/21/WE bezpośrednio do przepisów ustawy o obszarach morskich RP i administracji morskiej, jednocześnie ustalając podstawy prawne do wdrożenia szczegółowych wymagań określonych w tej Dyrektywie w drodze wydania rozporządzeń do ustawy.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Sekr. Min. DH/2853/2003/DPE-dwr

Warszawa, 3.09, 2003

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Danutę Hübner

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-117-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowana ustawa ma na celu dokonanie koniecznych zmian w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131 ze zmianami). Wprowadzane zmiany podyktowane są koniecznością implementacji przepisów prawa Unii Europejskiej oraz uporządkowania sfery i zakresu działania organów administracji morskiej, ze względu na zmiany w przepisach ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej dokonane na mocy innych ustaw.
- II. Art. 3 ust. 1 lit. f Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską wymienia transport jako jedną z dziedzin, w której Wspólnota Europejska jest kompetentna do podejmowania odpowiednich działań. W ramach Unii Europejskiej transport podlega

harmonizacji w ramach wspólnej polityki transportowej na podstawie art. 70 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

- III. Prawo pochodne Unii Europejskiej reguluje zagadnienia związane z przedmiotem projektowanej ustawy w Dyrektywie Rady Nr 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie wprowadzenia, odnośnie statków korzystających z portów Wspólnoty i pływających na wodach pozostających pod jurysdykcją Państw Członkowskich, międzynarodowych norm względem bezpieczeństwa statków, zapobiegania zanieczyszczeniom, a także warunków życia i pracy na statku (kontrola w Państwie portu) (Dz. Urz. WE Nr L133, 07/05/1998, s. 19).
- IV. Dyrektywa Nr 95/21/WE w art. 4 nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek powołania odpowiedniego organu kompetentnego do wykonywania kontroli państwa Portu (*Port-State Control*). Postanowienie art. 4 Dyrektywy Nr 95/21/WE znajduje odzwierciedlenie w przepisie art. 39 ust. 5 projektu, który wprowadza inspekcję państwa Portu w strukturę polskiego urzędu morskiego.
- V. Przepis art. 1 pkt 12 projektu dotyczący zmiany brzmienia art. 50 ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej określa zakres kontroli do jakiej uprawnieni są inspektorzy kontroli państwa Portu. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu inspekcja państwa portu ma prawo kontrolowania czy statki odpowiadają wymaganiom umów międzynarodowych w zakresie bezpieczeństwa żeglugi, składu i kwalifikacji załóg, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych, co odpowiada zakresowi inspekcji określonym w art.2 ust. 6 Dyrektywy Nr 95/21/WE. Dodatkowo projektowany przepis określa w ust.1 pkt 3 katalog statków podlegających kontroli w państwie portu oraz wymienia umowy międzynarodowe, na podstawie których wydawane są zaświadczenia i certyfikaty podlegające kontroli. Analiza projektowanego przepisu pozwala stwierdzić, iż zakres przyznanych wyłączeń kategorii statków odpowiada brzmieniu art. 3 ust. 4 Dyrektywy 95/21/WE. Jeśli chodzi o zakres umów międzynarodowych na podstawie których dokonywana jest kontrola należy stwierdzić, iż katalog umów międzynarodowych określony w art. 1 pkt 10 projektu, dotyczącym zmiany art. 50 ustawy o obszarach morskich RP i administracji morskiej, jest tożsamy z zakresem określonym w art. 2 ust. 1 Dyrektywy Nr 95/21/WE.

- VI. Art. 3 ust. 2 projektu ustawy dotyczący zmiany przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156) wprowadza nowy art. 11a, zgodnie z którym inspekcje statków o obcej przynależności zawijających do polskich portów przeprowadza organ inspekcyjny, przy pomocy inspektora inspekcji państwa portu, legitymującego się odpowiednim dokumentem identyfikacyjnym. Ust. 5 projektowanego przepisu zawiera delegację ustawową dla Ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe kwestie związane z zakresem i trybem przeprowadzenia kontroli inspekcji państwa portu, kwalifikacje wymagane od inspektora PSC oraz wzór dokumentu identyfikacyjnego. Należy stwierdzić, iż brzmienie przepisu implementuje do przepisów ustawy postanowienia art. 12 ust. 4 Dyrektywy Nr 95/21/WE oraz umożliwia implementację szczegółowych przepisów Dyrektywy Nr 95/21/WE dotyczących kontroli, w drodze wydania rozporządzenia na podstawie art.11 ust.5, oraz przepisów Dyrektywy Nr 96/40/WE z dnia 25 czerwca 1996 r. ustanawiającej wspólnotowy wzór dokumentu identyfikacyjnego inspektora wykonującego inspekcję państwa Portu (Dz. Urz. WE Nr L196, 07/08/1996, s.8). Dodatkowo projektowany przepis implementuje postanowienia art. 15 Dyrektywy Nr 95/21/WE w zakresie publikacji informacji dotyczących statków, którym odmówiono dostępu do portu lub które zostały zatrzymane (art.11 ust.3) oraz zawiera delegację do wydania rozporządzenia szczegółowo określającego zakres informacji odnośnie takich statków (art. 11 ust.4), co umożliwi wdrożenie do prawa polskiego postanowień Załącznika Nr VIII do Dyrektywy Nr 95/21/WE.
- VII. Przepis art. 1 pkt 11 dotyczący zmiany brzmienia art. 42 ust.2 ustawy o obszarach morskich RP i administracji morskiej rozszerza zakres spraw należących do organów administracji morskiej, m.in. poprzez określenie właściwości takich organów w sprawach ewidencji ładunków i pasażerów. Należy stwierdzić, iż projektowany zapis stwarza możliwość wdrożenia polskiego do porządku prawnego przepisów Dyrektywy Nr 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. dotyczącej rejestracji osób podróżujących do lub z portów Państw Członkowskich Wspólnoty (Dz. Urz. WE Nr L188, 02/07/1998, s.3) w drodze wydania odpowiedniego aktu prawnego.

W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan

Marek Pol

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Infrastruktury

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury¹⁾

z dnia .....

w sprawie uzyskiwania pozwolenia na przeszukiwanie wraków statków

Na podstawie art. 35c ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502 i Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje:

§ 1

Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb postępowania w sprawach uzyskiwania pozwolenia na przeszukiwanie wraków statków lub ich pozostałości, zwanego dalej „pozwoleniem”;
- 2) wzór pozwolenia;
- 3) wzór wniosku o wydanie pozwolenia.

§ 2

1. Przeszukiwanie wraków statków odbywa się zgodnie z postanowieniami określonymi w art. 35a – 35b ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.
2. Wzór wniosku o wydanie pozwolenia określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.
3. Wzór pozwolenia określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

---

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morską, na podstawie § 1 ust.2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359).

(wzór)

.....
nazwa organizatora prac, adres, nr Regon

.....
miejsowość, data

Dyrektor Urzędu .....

.....
(nazwa i adres urzędu morskiego)

WNIOSEK o wydanie zezwolenia na przeszukiwanie wraków statków

Stosownie do art. 35a ust. 1 i 2 oraz 35c ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.) proszę o wyrażenie zgody na przeszukiwanie wraku statków.....

.....
(dokładne określenie miejsca przeszukiwania wraków statków; pozycja geograficzna , obszar przeszukiwania, nazwa wraku)

Przeszukiwanie wraków prowadzone będzie w celu .....
..... na głębokości ..... m

Przewidywany termin zakończenia przeszukiwania wraków statków.....
(data i godzina zakończenia przeszukiwania wraków statków)

Proponowany sposób oznakowania nawigacyjnego miejsca przeszukiwania wraków statków.....
.....
.....

.....
podać miejsce i rodzaj oznakowania w dzień oraz przy ograniczonej widoczności i w porze nocnej

.....
Przeszukiwanie wraków statków będzie wykonywała ekipa prac podwodnych w składzie:

- 1) kierownik prac podwodnych.....
klasy.....
- 2) nurek klasy.....
- 3) nurek klasy .....
- 4) operator systemów nurkowych .....

Miejsce zainstalowania bazy prac podwodnych .....
..... Nr telefonu .....

Do wniosku załączam:

- 1) kopię certyfikatu systemu zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy przy przeszukiwaniu wraków statków,
- 2) kopię uprawnień do nurkowania,
- 3) kopię przekazu bankowego potwierdzającego wniesienie opłaty za wydanie zezwolenia.

(wzór)

.....
nazwa urzędu

.....
miejsowość, data

.....
.....
.....
(nazwa wnioskodawcy, adres)

ZEZWOLENIE na przeszukiwanie wraków statków

Na podstawie art. 35a ust. 1 i 2 oraz 35c ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.)

zezwalam na przeszukiwanie wraków statków w terminie:

od godz. .... dnia..... do godz. .... dnia .....

.....
(dokładne określenie miejsca przeszukiwania wraków statków, pozycja geograficzna lub obszar przeszukiwania, nazwa wraku)

Miejsce przeszukiwania wraków statków należy oznakować w następujący sposób:.....

.....
(podać miejsce i rodzaj oznakowania w dzień oraz przy ograniczonej widoczności w porze nocnej)

Przeszukiwanie wraków statków będzie wykonywała ekipa w składzie

- 1) kierownik prac podwodnych..... nurek klasy .....
- 2) nurek klasy .....
- 3) nurek klasy .....
- 4) operator systemów nurkowych .....

O rozpoczęciu i zakończeniu przeszukiwania wraków statków należy powiadomić telefonicznie urząd .

.....
(podpis i pieczętka imienna dyrektora urzędu)

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Ministra Infrastruktury w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji wnioskodawcy, za pośrednictwem Dyrektora Urzędu Morskiego, który wydał decyzję.

U z a s a d n i e n i e

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury jest aktem wykonawczym do ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej. Stosownie do delegacji zawartej w art. 35c projektu ustawy, projekt rozporządzenia określa tryb postępowania w sprawach uzyskiwania pozwolenia na przeszukiwanie wraków lub ich pozostałości.

Projekt określa wzór pozwolenia wydawanego przez dyrektora urzędu morskiego, na wniosek zainteresowanego podmiotu, a także wzór takiego wniosku.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt rozporządzenia ma na celu uporządkowanie zagadnień dot. uzyskiwania pozwoleń na przeszukiwanie wraków lub ich pozostałości. Będzie miał bezpośredni wpływ na sferę działania urzędów morskich, a skutki jego wdrożenia dotyczyć będą osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej – zainteresowanych przeszukiwaniem wraków statków lub ich pozostałości.

2. Wpływ na dochody i wydatki budżetu państwa.

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało wpływ na dochody budżetu uzyskane z tytułu opłat skarbowych pobieranych za wydawane pozwolenia.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie przedmiotowej regulacji prawnej nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie przedmiotowego projektu nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie przedmiotowego projektu nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**Zarządzenie
Ministra Infrastruktury¹⁾**

z dnia .....
w sprawie regulaminu Rady Dyrektorów Urzędów Morskich

Na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się Radzie Dyrektorów Urzędów Morskich regulamin, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

---

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359).

REGULAMIN RADY DYREKTORÓW URZĘDÓW MORSKICH

§ 1.

Regulamin określa zakres działania i organizację pracy Rady Dyrektorów Urzędów Morskich, zwanej dalej „Radą”.

§ 2.

1. W skład Rady wchodzi dyrektorzy: Urzędu Morskiego w Gdyni, Urzędu Morskiego w Słupsku i Urzędu Morskiego w Szczecinie.
2. Pracami Rady kieruje przewodniczący.
3. Funkcję przewodniczącego pełnią kolejno dyrektorzy urzędów morskich w kadencjach trwających cztery lata.

§ 3.

1. Postanowienia Rady zapadają w formie uchwał. Uchwały wymagają jednogłośnie członków Rady i z chwilą podjęcia są wiążące.
2. Wdrożenie uchwał Rady następuje w sposób określony przez Radę.
3. Posiedzenia Rady odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej niż raz na kwartał.
4. Terminy posiedzenia Rady określa przewodniczący. Zawiadomienie o terminie posiedzenia i porządku obrad przewodniczący Rady przesyła pozostałym jej członkom z 7 –dniowym wyprzedzeniem.

§ 4.

Do zakresu działania Rady należy:

- 1) koordynacja działalności urzędów morskich w celu zapewnienia jednolitych form postępowania w sprawach z jednostkami uczestniczącymi w obrocie morskim przy sprawowaniu funkcji terenowych organów administracji morskiej;
- 2) inicjowanie i opiniowanie projektów aktów prawnych Ministra Infrastruktury;
- 3) koordynacja działalności prawotwórczej dyrektorów urzędów morskich celem uzyskania jednolitości zarządzeń przewidzianych w art. 47 i 48 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502);
- 4) przygotowywanie jednolitych stanowisk w sprawach związanych z realizacją zadań powierzonych terenowym organom administracji morskiej;
- 5) koordynacja współpracy urzędów morskich:
  - a) z terenowymi organami administracji rządowej w sprawach dotyczących zadań statutowych urzędów morskich, wymagających takiej współpracy, a w szczególności:

- jednolitej polityki wydawania dokumentów żeglarskich, dyplomów i świadectw kwalifikacyjnych oraz tymczasowych uprawnień do zajmowania stanowisk na statkach,
  - jednolitych zasad przeprowadzania inspekcji okrętowych i wydawania dokumentów bezpieczeństwa,
  - planowania przestrzennego i zabudowy portów,
  - jednolitych zasad postępowania w zakresie nadzoru techniczno-budowlanego gospodarki morskiej i dozoru technicznego żeglugi morskiej,
  - ochrony czystości wód przed zanieczyszczeniami ze statków,
  - gospodarki terenami w portach i pasie nadbrzeżnym,
  - akcji przeciwpowodziowych, przeciwsztermowych i lodowych,
- b) z Policją, Strażą Graniczną i Marynarką Wojenną w sprawach:
- utrzymywania porządku portowo-żeglugowego na obszarze morskich portów i przystani oraz działań kontrolnych na terenie pasa technicznego,
  - kontroli polskich obszarów morskich, a także kontroli ruchu granicznego,
  - oznakowania nawigacyjnego i hydrografii,
- c) z Państwową Strażą Pożarną w zakresie sprawowanego nadzoru przeciwpożarowego w polskich obszarach morskich i morskich portach i przystaniach,
- d) z jednostkami ratownictwa morskiego w zakresie nadzoru nad ratownictwem życia na morzu,
- e) z towarzystwami klasyfikacyjnymi, w szczególności w dziedzinach:
- zapewnienia bezpieczeństwa technicznego statków,
  - inicjowania i formułowania wniosków urzędów morskich w sprawach zmiany technicznych wymogów budowy statków,
- f) z izbami morskimi, dotycząca w szczególności:
- wdrażania zaleceń orzecznictwa izb morskich,
  - koordynacji postępowania przygotowawczego przeprowadzanego przez kapitanaty portów dla izb morskich;
- 6) kształtowanie jednolitej polityki w zakresie spraw płacowych i socjalno-bytowych;
- 7) ujednoczenie wewnętrznej struktury organizacyjnej urzędów morskich w ramach uprawnień wynikających ze statutu;
- 8) inne sprawy wymagające koordynacji lub jednolitych zasad postępowania.

§ 5.

1. W posiedzeniach Rady mogą uczestniczyć pracownicy urzędów morskich wyznaczeni przez dyrektorów (specjaliści, doradcy) w zależności od problematyki obrad.
2. Przewodniczący Rady stosownie do problematyki obrad może zapraszać na posiedzenia rady przedstawicieli jednostek organizacyjnych, wymienionych w § 4 pkt 5.

U z a s a d n i e n i e

Projekt zarządzenia Ministra Infrastruktury jest aktem wykonawczym do ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej. Stosownie do zakresu delegacji wynikającej z art. 40a ust. 5, projekt zarządzenia nadaje Radzie Dyrektorów

Urzędów Morskich regulamin organizacyjny, określający szczegółowy zakres działania i organizację pracy Rady.

Projekt zakłada, że zakres działania Rady obejmuje:

- koordynację działalności urzędów morskich dla zapewnienia jednolitego oddziaływania na podmioty uczestniczące w obrocie morskim,
- koordynację działalności prawotwórczej dyrektorów urzędów morskich dla zapewnienia jednolitości stanowionego prawa miejscowego,
- inicjowanie i opiniowanie projektów aktów prawnych ministra właściwego ds. gospodarki morskiej,
- koordynację współpracy urzędów morskich z organami rządowej administracji zespolonej, z izbami morskimi, instytucjami klasyfikacyjnymi, Marynarką Wojenną, Strażą Graniczną i Państwową Strażą Pożarną,
- kształtowanie jednolitej polityki w sprawach płacowych i socjalno-bytowych oraz unifikacja struktur wewnętrznych urzędów morskich.

Rada obraduje na posiedzeniach, zwoływanych w miarę potrzeb, lecz nie rzadziej niż raz na kwartał. Postanowienia Rady mają formę uchwał i są podejmowane na zasadzie jednomyślności jej członków.

W posiedzeniach Rady – w zależności od omawianej problematyki, mogą uczestniczyć wyznaczeni przez dyrektorów urzędów specjaliści i doradcy, a także osoby zapraszane przez przewodniczącego Rady.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt prawny

Projekt zarządzenia Ministra Infrastruktury dotyczy wyłącznie dyrektorów urzędów morskich.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego

Wejście w życie przedmiotowej regulacji prawnej nie ma wpływu na dochody i wydatki z budżetu państwa.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie zarządzenia nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie przedmiotowego projektu nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie przedmiotowego projektu nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów.